

at det kommissorium skulle hedde noget med, at det skulle være med henblik på at ændre dobbelt statsborgerskab.

Så hvis man vil yderligere i dialog, vil jeg opfordre forslagsstillerne til at fremsætte mere nuancerede forslag og prøve at se sig lidt omkring i verden og se, hvor forskelligt det egentlig bliver gjort i disse år. Hvis man er interesseret i en mere nuanceret debat, er jeg selvfølgelig også interesseret i at vende tilbage, men vi afviser de to forslag, der ligger her.

Kl. 19:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Foreløbig tak til integrationsministeren. Det giver anledning til korte bemærkninger fra fire medlemmer, og den første er fra hr. Søren Krarup.

Kl. 19:31

Søren Krarup (DF):

Jeg vil takke integrationsministeren for hendes redegørelse, som jeg på mange måder stort set er enig i. Jeg vil så stille hende et spørgsmål, som egentlig tjener til at belyse, hvad det er, vi står over for. Jeg får lyst til her i hvert fald at nævne, at der i bemærkningerne til B 55 er tale om »de globale spydspidseres mulighed for at lade deres papirer afspejle deres globale virkelighed«, og at: »Det medfører et demokratisk underskud, hvor globaliseringens spydspidser [...]«.

Jeg vil spørge, om ministeren ikke er enig med mig i, at to ting dermed er karakteriseret: For det første er det, at det, vi står over for, er et rent ideologisk forslag. Globalisering – globalisering, siger man – er simpelt hen saligheden og sandheden. For det andet er det samtidig globaliseringens spydspidser, og det vil sige, at det er et helt krigerisk felttog, hvor man altså skal have udbredt denne lyksaliggørende ideologi ved hjælp af en spydspids. Synes ministeren ikke også ligesom jeg, at det egentlig er meget, meget talende og afslørende for forslagetets mening?

Kl. 19:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 19:32

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen altså, man kan sige, at hvis det er en globaliseringsideologi, har man selvfølgelig på alle måder ophævet enhver form for statsborgerskab. Så er det blevet sådan, at man hører hjemme alle steder i verden og dermed ingen steder. Sådan må jeg da indrømme at bemærkningerne udmærket kan forstås, men det må forslagsstil-

lerne jo gøre rede for. Og det er også derfor, at jeg stiller spørgsmålet: Hvis man først skal have to statsborgerskaber, skal man så have tre og fire?

Jeg ved jo godt, at der f.eks. er danskere, der rejser ud, der gerne vil beholde det danske statsborgerskab og altså bevare det gamle. Jeg kender en amerikaner, der frygtelig gerne vil have dansk statsborgerskab, men ikke kan få det over sit hjerte at afsvære sit fødeland. Og det kan jeg udmærket forstå.

Men det er jo klart, at når man lægger forslaget så generelt op her og netop taler om globalisering, har man i virkeligheden ophævet statsborgerskabet eller indfødsretten overhovedet. Det er jeg meget enig med hr. Søren Krarup i.

Kl. 19:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere korte bemærkninger fra hr. Søren Krarup – i hvert fald i denne omgang. Den næste korte bemærkning er fra hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 19:33

Jørgen Poulsen (RV):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren vil uddybe den påstand, at det her gør det lettere for terrorister og forbrydere at begå forbrydelser og terror. Kan ministeren ikke bekræfte, at det her intet med adgangen til dansk statsborgerskab har at gøre? Det bliver hverken lettere eller sværere at få dansk statsborgerskab. Der skal da noget af en forbryderhjerne til: Man skal vente i 9 år, man skal i den tid have været strafri, man skal derefter have sit danske statsborgerskab. Jeg må sige, at det kræver en vis planlægning.

Kl. 19:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 19:34

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu sagde jeg vist ikke, at det blev lettere at begå forbrydelser; jeg sagde, at det blev lettere at unddrage sig retsforfølgning – det var i hvert fald det, jeg mente. Det er jo klart, at hvis man giver dansk statsborgerskab uden som udgangspunkt at forlange, at den nye statsborger skal løse sig fra det statsborgerskab, vedkommende har, kan man sige, at man først og fremmest vil gavne dem, der kommer fra – undskyld udtrykket – slyngelstater. De vil jo kunne krybe i ly i deres oprindelsesland, fordi de netop har statsborgerskab, og så vil de ikke blive udleveret, og